УДК 378.147:378.014.3:004.738

ІНТЕГРАЦІЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА СИМУЛЯЦІЙНИХ ПЛАТФОРМ У ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС: ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ

Болдовська К.П., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасна вища освіта перебуває у стані інтенсивної трансформації, що зумовлено стрімким розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, глобалізацією освітніх практик та підвищенням вимог до професійної підготовки фахівців. В умовах цифрової економіки та високої динаміки соціально-професійного середовища інтеграція сучасних інформаційних технологій і симуляційних платформ у навчальний процес стає необхідним чинником підвищення якості освіти, розвитку ключових компетентностей студентів та формування професійної автономії. Сучасні ІТ-рішення, у поєднанні із симуляційними технологіями, дозволяють моделювати складні професійні та виробничі процеси, створюючи умови для набуття практичних навичок у безпечному освітньому середовищі та забезпечуючи можливість відпрацювання алгоритмів дій у різних контекстах.

Симуляційні платформи виступають ефективним інструментом для реалізації компетентнісного підходу у вищій освіті, оскільки вони дозволяють студентам виконувати роль активних суб’єктів навчальної діяльності, аналізувати наслідки власних рішень і оцінювати їхній вплив на комплексні системи. Такий підхід сприяє розвитку аналітичного мислення, критичної оцінки інформації, здатності до прийняття обґрунтованих рішень, а також формує навички самостійного планування

та організації роботи. Використання симуляційних платформ у поєднанні з сучасними інформаційними технологіями дозволяє моделювати економічні, технічні, соціальні та управлінські процеси, що створює умови для міждисциплінарного навчання та розвитку метакомпетентностей, необхідних у сучасному професійному середовищі.

Однією з основних переваг впровадження інформаційних технологій та симуляційних платформ є можливість створення інтерактивного освітнього середовища, яке забезпечує гнучкість навчального процесу та індивідуалізацію освітніх траєкторій студентів. Використання цифрових ресурсів дозволяє адаптувати темп і зміст навчання до особистісних потреб кожного здобувача, стимулює самостійне опанування знань і розвиток навичок самоконтролю. Такий підхід забезпечує ефективну комунікацію між здобувачем і викладачем, сприяє розвитку активної позиції у навчанні та формує відповідальність за результати освітньої діяльності.

Упровадження симуляційних технологій у навчальний процес дозволяє моделювати реальні ситуації, що забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичних умінь. Здобувачі вищої освіти отримують можливість аналізувати складні системи, прогнозувати наслідки власних рішень та оцінювати ризики, що є особливо важливим для підготовки фахівців у сфері економіки, управління, інженерії та технологій. Моделювання процесів у віртуальному середовищі дозволяє випробовувати різні стратегії дій, аналізувати їх ефективність та робити висновки, що сприяє формуванню професійної компетентності та розвитку критичного мислення.

Застосування сучасних інформаційних технологій також забезпечує систематичний моніторинг результатів навчання, аналіз ефективності освітніх методів та корекцію освітніх траєкторій. Використання інтерактивних платформ і електронних ресурсів дозволяє автоматизувати процес оцінювання, створювати індивідуальні завдання, забезпечувати

зворотний зв’язок у режимі реального часу та адаптувати навчальний процес до потреб студентів. Це сприяє підвищенню мотивації, активізації пізнавальної діяльності та розвитку самостійності у здобувачів освіти.

Особливого значення набуває поєднання симуляційних платформ із проблемно-пошуковими і проєктними методами навчання, що дозволяє студентам брати участь у моделюванні комплексних ситуацій, аналізувати причинно-наслідкові зв’язки та приймати обґрунтовані рішення. Таке поєднання забезпечує формування навичок командної роботи, управління проектами, комунікації та лідерства, а також розвиває соціальні і професійні компетентності, що є невід’ємною складовою сучасної підготовки висококваліфікованих фахівців.

Не менш важливим аспектом є психологічна готовність студентів до роботи в інтерактивному та цифровому середовищі. Використання симуляційних платформ вимагає від здобувачів умінь самостійно приймати рішення, аналізувати великий обсяг інформації, оцінювати наслідки власних дій та координувати взаємодію з іншими учасниками процесу. Педагогічне забезпечення таких процесів передбачає не лише методичну підтримку, а й розвиток когнітивної гнучкості, уваги, концентрації та здатності до адаптації у непередбачуваних ситуаціях.

Важливо відзначити, що впровадження сучасних ІТ-рішень та симуляційних платформ потребує інтеграції у систему освітньої стратегії закладів вищої освіти, що включає розвиток нормативно-організаційного забезпечення, підготовку викладачів та створення методичних рекомендацій щодо ефективного використання технологій. Лише комплексний підхід дозволяє досягти високої ефективності навчального процесу та забезпечити формування професійних і соціальних компетентностей студентів, здатних ефективно функціонувати у сучасному цифровому і динамічному професійному середовищі.

Таким чином, інтеграція сучасних інформаційних технологій та симуляційних платформ у освітній процес є стратегічним напрямом розвитку вищої освіти, що забезпечує поєднання теоретичної підготовки з практичним досвідом, розвиток критичного мислення, аналітичних і професійних навичок, а також формування соціально відповідальних і компетентних фахівців. Використання таких технологій дозволяє створювати індивідуалізовані освітні траєкторії, стимулює самостійну діяльність здобувачів вищої освіти, підвищує ефективність засвоєння знань та забезпечує високий рівень готовності до професійної діяльності в умовах сучасних викликів і цифрової трансформації суспільства.

УДК 378.14:796.011.3

ВПЛИВ СПОРТИВНИХ ЗАХОДІВ НА РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Романенко О.Ю. ст.викладач
Харківський національний автомобільно-дорожнійуніверситет

Вступ. В сучасних умовах конкуренції між закладами освіти , як в Україні так і в Світі, з одного боку, та необхідністю відповідати високим стандартам для здобувачів з іншого, корпоративна культура стає важливою системою спільних цінностей, норм і практик, що визначають стилі взаємодії учасників освітнього процесу та ідентичність установи.

Для сучасних закладів освіти, різних рівнів, різнопланові спортивні заходи (масові старти, університетські спартакіади, фестивалі рухової активності, волонтерські й інклюзивні події) дедалі частіше розглядають як інструмент формування організаційної згуртованості, довіри та залученості.